

Посеред зла, буває, ходить й благо, —
Від світла відпадає кожна негідь.
Весь світ покладено під смерти ніготь,
Та не за тлін, за дух — іде облога.

В скрижелях існування — левів лігво, —
Лише на вістрі лева — шлях наснаги,
Де прірва — із балькону — в цей світ — ноги.
Страшніш від бурі — духа ніжний легіт,

Що ледь краєчком розсуває зримає.
Усе буття лежить, як оберемок,
Що його кинув злодій у розпуці, —

З джерел пізнання захотів напиться,
Не знаючи, що і вода горить,
І полум'ям блює, хоч й зціпив рот.